

Стария съдия изслушал шопите и рекъл:

— Дайте по-напред и двамата по една сребрена петолевка и аз ей-сега ще ви кажа, кому кукна кукуто.

Шопите дали петолевките и скръстили ръце. Съдията взел парите, спуснал ги в джлбокия си джеб, а парите весело дръннали...

— Ха! Видехте ли сега, кому кукна кукуто? Мене, мене кукна кукуто... Хайде, вървете си сега, че друг път пак се карайте за чуждо щастие, — викнал им весело и засмяно стария съдия.

Виолинко

Мойте лястовички

Зад морята, зад морята,
Зад морята сини,
Де горят на слънце жарко
Песъчни пустини,

Тамо нейде, тамо нейде,
Тамо отлетеха
Мойте лястовички мили
Из под нашта стреха.

Мойте птички, мойте птички,
Мойте птички верни
Сега с песенки веселят
Арапчета черни.

Елин-Пелин

С тая книжка изпращаме „Слънчиче“, брой 8.

Редактор: Елин-Пелин

Уредник: Ал. Спасов